

recenzii. Lingvistică, filologie“), precum și articole consacrate *istoriei rusisticii românești*, citate în notele precedente (în special, cele ale Zamfirei Mihail, V. Vasenco, E. Vrabie, ș.a.).

Avînd o îndelungă tradiție, rusistica românească s-a dezvoltat, încă de la început, în cadrul mai larg al slavisticii și lingvisticii din țara noastră și în contact cu lingvistica rusă, realizînd în special în ultimii douăzeci de ani un profil propriu, datorită sarcinilor speciale pe care și le-a pus și realizării lor printr-o serie de lucrări originale. Generația actuală de rușiști români continuă tradițiile inaugurate de marii noștri slaviști Ioan Bogdan și Emil Petrovici și, în același timp, dezvoltă unele idei ale lingviștilor sovietici, pe lângă care unii dintre ei și-au desăvîrșit studiile: V. V. Vinogradov, B. A. Larin, P. S. Kuznețov, E. M. Galkina-Fedoruk, A. I. Efimov, R. I. Avanesov, A. V. Desnițkaia, T. P. Lomtev, S.B. Bernstein, R. A. Budagov și alții.